

*Stačí chlupaté škrábnutí do omítky nebo řiznutí do stromu,
aby z toho byla Evina pec...*

*Pec, studená pec, ale pec,
před kterou vězeň nebo opuštěný pastýř
spalují prstomluvou hluchoněmých
všechny své představy... Třívý pohyb
a rozkoš, bubnující na obrazné protivinství,
nemohou nakonec nic než navrátit se v sebe
zestáble, sazovitě a s mstivou nadávkou...*

*Viděl jsi někdy svou starou matku
ve chvíli, kdy ti odestýlá postel,
zastírkuje, napíná, urovnává a hladí prostěradlo,
aby tam nebyla ani jedinka tláčící vráska?
Její dech, pohyb její ruky i dlaně
je tak láskyplný,
že jako minulý hasí dosud požár v Persepoli
a jako přítomný utišil už nějakou budoucí bouři
na čínském nebo jiném dosud neznámém moři...*